

ΕΠΙΚΑΙΡΟ ΣΗΜΕΙΩΜΑ

ΤΑ ΚΡΙΤΗΡΙΑ ... ΤΗΣ ΑΓΚΥΡΑΣ

Β. Α. Κωνσταντινόπουλος

O tempora, o mores!

Με απύθμενο θράσος ο Σουλτάνος Ερντογάν αντιπαρέβαλε στα κριτήρια της Κοπεγχάγης (κράτος δικαίου, ανθρώπινα δικαιώματα, ελευθερία τύπου κλπ.) που επικαλέστηκε ο Καγκελάριος Φρήντριχ Μερτς ως «conditio sine qua non» για την ενταξιακή διαδικασία της Τουρκίας στην Ε.Ε., τα κριτήρια της Άγκυρας (αυταρχικό καθεστώς, ανυπαρξία ανθρωπίνων και πολιτικών δικαιωμάτων, φίμωση του Τύπου, περιφρόνηση στους κανόνες Διεθνούς Δικαίου κλπ.), επαιρόμενος μάλιστα γι' αυτά τα επιτεύγματα και καλώντας στην ουσία την Ευρώπη να προσαρμοστεί στα μεσαιωνικά της κριτήρια.

Και μόνο η αποδοχή από τον Καγκελάριο Μερτς αυτής της προσβλητικής συμπεριφοράς με ανεπίτρεπτη μάλιστα διαχυτικότητα προς την χρησιμότητα του τουρκικού στρατού και της αμυντικής του βιομηχανίας, αντί για την άμεση αναχώρησή του, αν όχι ως ένδειξη σεβασμού στον εαυτό του, τουλάχιστον ως ένδειξη σεβασμού στις αρχές της Ε.Ε., αποτελούν έκδηλη νομιμοποίηση της αντιδημοκρατικής και αναθεωρητικής πολιτικής της Τουρκίας.

Η επίσκεψη του Γερμανού Καγκελάριου Μερτς και η προηγούμενη επίσκεψη του Βρετανού Πρωθυπουργού Στάρμερ εκλαμβάνονται ως έμπνευση των Μεγάλων Ευρωπαϊκών Δυνάμεων και επιβράβευση της επεκτατικής πολιτικής της Τουρκίας στην Αν. Μεσόγειο, πολλώ μάλλον όταν με φύλλο συκής το ΝΑΤΟ, οι εν λόγω δυνάμεις ενισχύουν, ως μη όφειλαν, αμυντικά με νέα οπλικά συστήματα τον Ερντογάν, ενώ γνωρίζουν καλά ότι αυτός ακολουθεί επιθετική πολιτική κατά της Ελλάδας, διχοτομώντας το Αιγαίο με το ιδεοληπτικό αφήγημα της γαλάζιας πατρίδας, το οποίο προωθεί με τη σιωπηλή ενοχή της Ε.Ε. Είναι βέβαιο ότι η ίδια η Ε.Ε., αν εμείς, με πρόσχημα τις αλησμόνητες πατρίδες, παρουσιάζαμε ένα παρόμοιο αφήγημα για τη διεκδίκηση της ζώνης της Ιωνίας στη Μικρά Ασία, θα είχε αντιδράσει, γιατί δήθεν αυτό θα συνιστούσε υπονόμηση της ειρήνης στο Αιγαίο και την Ανατολική Μεσόγειο.

Όταν το 1940 η αποφασιστική αντίσταση της Ελλάδας στον Β΄ Παγκόσμιο Πόλεμο ξεσήκωσε θύελλα ενθουσιασμού στην καταπονημένη Ευρώπη, που αναθάρρησε εν μέσω ναζιστικού ζόφου και φόβου, οδηγώντας τον Τσώρτσιλ στις γνωστές φιλελληνικές δηλώσεις, όταν τα προτάγματα της Ε.Ε., την οποία εκπροσωπούν οι 4 μεγάλες δυνάμεις - Γερμανία, Βρετανία, Ιταλία και Ισπανία - είναι οι αξίες της ελευθερίας, της ισότητας και της δημοκρατίας, κάθε αμυντική συνδρομή με οποιοδήποτε πρόσχημα στην Τουρκία καταντά καταδολίευση των αξιών του ευρωπαϊκού οικοδομήματος.

Αν, βέβαια, βαραίνει στη συνείδηση του Καγκελάριου Μερτς η φιλογερμανική στάση της Τουρκίας σε δύο Παγκόσμιους Πολέμους, η παρουσία 2.500 γερμανικών επιχειρήσεων στην Τουρκία, καθώς και η παρουσία 3,5 εκατομμυρίων Τούρκων μεταναστών, υποψηφίων ψηφοφόρων του στη Γερμανία, για την Αγγλία των δημοκρατικών αρχών έπρεπε να βαραίνει ο κοινός μας αγώνας κατά του ναζισμού, στον οποίο συνεισφέραμε ποταμούς αίματος, ιδίως στο πλαίσιο του συμμαχικού σχεδίου «ANIMALS». Ο Κρις Γουντχάουζ, υπαρχηγός της Βρετανικής αποστολής στην κατεχόμενη Ελλάδα, επισημαίνει στον πρόλογο του βιβλίου του Τζωρτζ Χόρτον (έκδοση 1974) την άδικη και ανάλγη συμπεριφορά των Συμμάχων κατά του χριστιανικού ελληνικού πληθυσμού το 1922 στη Σμύρνη, η οποία και συνεχίστηκε με τον ίδιο τρόπο το 1974 στην Κύπρο. Αν ζούσε σήμερα ο Χόρτον, θα επεξέτεινε την παρατήρησή του αυτή μέχρι σήμερα. Οι αγγλικές κυβερνήσεις, σημειώνει ο Κρις Γουντχάουζ, με λίγες εξαιρέσεις, είναι γενικά τουρκόφιλες!!! Είναι μάλιστα τέτοιο το φιλοτουρκικό

σύνδρομο των Άγγλων, συνεχίζει, ο Γουντχάουζ, ώστε οι «Times» του Λονδίνου στην αποκορύφωση της κυπριακής κρίσης χαρακτηρίζαν τον Τούρκο ως «σύμμαχό μας σε δύο Παγκόσμιους Πολέμους», δήλωση που θα έκανε ασφαλώς τα κόκκαλα του Τσώρτσιλ αλλά και των Άγγλων στην Καλλίπολη να τρίζουν.

Προβληματική παραμένει η στάση των Ευρωπαίων, που ακυρώνουν το κυρίαρχο ευρωπαϊκό πρόταγμα για υποστήριξη του κράτους δικαίου, της δημοκρατίας και των θεμελιωδών ανθρωπίνων δικαιωμάτων, όταν προκλητικά ανέχονται ή συνειδητά εθελουφλούν στην παραβίαση των πολιτικών δικαιωμάτων από τον Σουλτάνο της Τουρκίας (βλ. Εκρέμ Ιμάμογλου, στον οποίο ακούγεται ότι θα επιβληθεί ποινή 23 αιώνων κάθειρξης!!!) ή των μειονοτικών δικαιωμάτων με βάση την Χάρτα του ΟΗΕ (βλ. Κούρδους).

Απέναντι σε αυτή την Ευρωπαϊκή στάση της υποκρισίας και της παραβίασης κάθε έννοιας αρχών, πρέπει να υπάρξει διπλωματική απάντηση από όλα τα μέλη της επιστημονικής κοινότητας, από όλες τις διπλωματικές αποστολές και μία πολυδιάστατη αντίδραση από μέρους της Ελλάδας. Κυρίως όμως απαιτείται μια άμεση και συστηματική προετοιμασία μέσα από τη δημιουργία ισχυρής αμυντικής βιομηχανίας που θα εγγυάται την αποτροπή και την ανατροπή των τεκταινομένων σε βάρος μας από μέρους των συμμάχων μας. Η προσπάθεια που καταβάλλεται τελευταία για τον μετασχηματισμό ενός στρατού παρελάσεων σε στρατό αποτροπής, ικανό να απαντά στις σύγχρονες απειλές με ενσωμάτωση της στρατηγικής τεχνολογίας και ανάλογων εγχώριας παραγωγής οπλικών συστημάτων αποτελεί ένα σημαντικό συντελεστή στην εξίσωση της άμυνας. Η στροφή επίσης της αμυντικής μας βιομηχανίας στην παραγωγή συστημάτων drones και anti-drones και συστημάτων laser αποτελεί το έναυσμα για τη συμπαραγωγή εκπαιδευτικών αεροσκαφών με σκοπό να καταστεί αυτόνομη αυτή η παραγωγή, για να αποτελέσει τη βάση μελλοντικών αεροναυπηγικών εξελίξεων. Έπρεπε επίσης να ανασύρει το Υπουργείο Άμυνας από τα συρτάρια του τα σχέδια του TOMA KENTAYPOΣ, αναβαθμίζοντάς το εξοπλιστικά με αντιαρματικούς και αντιαεροπορικούς πυραύλους, σύστημα αυτοπροστασίας κλπ., για να υλοποιήσει επιτέλους η χώρα μας μια δική της επιτυχημένη σχεδιαστική πρόταση, που θα δώσει λύση στη μεγάλη έλλειψη παρόμοιου αμυντικού υλικού, υπό την προϋπόθεση της ανάκτησης του ιδιοκτησιακού καθεστώτος της ΕΛΒΟ. Εκτός βέβαια αν το Υπουργείο Άμυνας έχει πρόθεση να προχωρήσει άμεσα σε γραμμή παραγωγής του TOMA της Rheinmetall με αντίστοιχη μεταφορά τεχνογνωσίας.

Η ανάκαμψη επίσης που παρατηρείται στη ναυπηγική μας βιομηχανία, ιδίως τώρα που η Διοίκηση των Ναυπηγείων της Σαλαμίνας υποστηρίζει ότι είναι σε θέση να κατασκευάσει οποιοδήποτε πολεμικό σκάφος ταχύτερα και φθηνότερα από κάθε άλλο Ναυπηγείο του εξωτερικού, δημιουργεί μιας πρώτης τάξεως ευκαιρία, που πρέπει οι Κυβερνώντες να εκμεταλλευτούν.

Σκόπιμο, βέβαια, είναι να συμβουλευθεί κάποιος τη νέα Πρέσβη των ΗΠΑ να εξασφαλίσει την υπόσχεση του Πλανητάρχη ότι αναθεωρητικές πρακτικές, που αλλάζουν το status quo στο Αιγαίο, δεν θα επιτραπούν από τις ΗΠΑ, για να ανασταλεί η ιμπεριαλιστική νεοοθωμανική υστερία. Εκτός συζητήσεως, παραμένει βέβαια, η υποχρέωση μας να αποδυθούμε σε αγώνα αυτοδύναμης διασφάλισης των δικαίων μας, αφού δυστυχώς, στη ρεαλιστική πολιτική, που παγκοσμίως, κατά τον Θουκυδίδη, επικρατεί, η συμμαχική υποστήριξη αποδεικνύεται επισφαλής. Γι' αυτό ο επανεξοπλισμός της χώρας και η διατήρηση τουλάχιστον αεροπορικής και ναυτικής υπεροχής είναι όρος υπαρξιακός και ανυπέρθετος.

Η ειρήνη, δυστυχώς, εξασφαλίζεται μόνο μέσω της ισχύος.

Pax per vim!